

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra KIRKE-SPEJL

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 107.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig10val-shoot-idm139947087004448/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Kirke-Spejl

dette ægteskabelige Forhold ansaa vel de skriftkloge sædvanlig for noget saa mystisk og bægumørkt, at Udtrykket deraf maatte strængt afvises paa alle Lærdømmens og Oplysningens Ene-mærker, og maatte kun for den bibelske Hjemmels Skyld taales i Salmer og aandelige Viser; og selv denne knappe Tolerance faldt omsider bort, som i vor saakaldte »evangelisk-kristelige« Salmebog, der strængt udelukte baade Brud og Brudgom med alle saakaldte østerlandske Billeder og Talemaader; men vi maa dog, som nogenlunde oplyste Kristne, tvært imod paastaa og kan klarlig vise, at, hvor hemmelighedsfuldt end den kristne Menigheds inderste Forhold til Kristus, sit Hoved, sin Herre og Brudgom, nødvendig maa være, saa er det dog lige saa grundkristeligt, som det er grundbibelsk baade efter den gamle og den ny Pags Bog, og er ingenlunde bægumørkt, undtagen for de aandløse og hjærteløse, for hvem, ligesom for de umælende, Menneske-Aanden og Menneske-Hjertet selv er det yderste Mørke.

Det ægteskabelige Forhold mellem Kristus og Menigheden, som Mand og Kvinde, Brudgom og Brud, Adam og Eva, svarer nemlig aabenbar til det oprindelige og uforanderlige Grund-Forhold ved Ordet mellem Gud og Menneske, Aand og Støv, Himmel og Jord, og maa, naar det kun er sandt og virkeligt, føre til Forklaringen af dette lige saa hemmelighedsfulde Forhold. Der kan nemlig ikke gives noget andet sandt og virkeligt Forhold mellem den levende Guds Aand, der, som den højestes Kraft udretter alt i alle, og Mennesket, skabt i Guds Billede af Jordens Støv, end mellem den alt givende og den alt modtagende, den virkende og den paavirkede, (som vi med bekjendte Kunst-Ord kalder det aktive og det passive); og naar dette Forhold tages venlig og hjærtelig, da spejler det sig klart i det kjærlige, ægteskabelige Forhold mellem Mand og Kvinde, saa at, da Kristi og hans Menigheds indbyrdes Forhold netop levende skal udtrykke det hjærteligste og kjærligste Forhold mellem Gud og Menneske som et fuldkomment Fællesskab — »alt mit er dit, og alt dit er mit« —, saa kan det i Menneske-Sproget ej finde noget sandere levende Udtryk end Ægteskabet, tænkt og taget i sin paradisiske Uskyldighed og i den himmelske Faldkommenhed af Kjærligheds-Baandet, som virkelig hjærtelig gjør to til eet.

Herved mindes vi paa een Gang om Ægteskabet i Paradis og om den korte, men mageløs fyldige og fyndige Lovtale, som